

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja

Druk nr 3605

Warszawa, 23 listopada 2010 r.

Panie i Panowie Posłowie
na Sejm
Rzeczypospolitej Polskiej

Uprzejmie przekazuję wniesiony, na podstawie art. 118 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 2 i art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli, a także na podstawie art. 32 ust. 1 regulaminu Sejmu, **obywatelski projekt ustawy**

**- o powrocie do Rzeczypospolitej
Polskiej osób pochodzenia polskiego
deportowanych i zesłanych przez
władze Związku Socjalistycznych
Republik Radzieckich.**

Projekt ustawy został wniesiony zgodnie z postanowieniami art. 7 ust. 2, art. 9 ust. 2 oraz art. 10 ust. 2 ustawy o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli.

Do reprezentowania Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej – na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli – został wskazany Pan Jakub Płażyński – pełnomocnik Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej, a osobą uprawnioną do jego zastępstwa w pracach nad projektem ustawy został wskazany Pan Longin Komołowski.

MARSZAŁEK SEJMU

(-) Grzegorz Schetyna

SZEF
KANCELARII SEJMU

Warszawa, 8 października 2010 r.

BPSP-020-5(15)/10

Pan
Grzegorz SCHETYNA
Marszałek Sejmu

Uprzejmie informuję, iż po wniesieniu w dniu 31 maja 2010 r. do Marszałka Sejmu zawiadomienia o utworzeniu Obywatelskiego Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej „Powrót do ojczyzny” popierającego projekt ustawy o powrocie do Rzeczypospolitej Polskiej osób pochodzenia polskiego deportowanych i zesłanych przez władze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, projektu ww. ustawy wraz z załączonym wykazem podpisów obywateli udzielających poparcia przedłożonemu projektowi, Biuro Prawne i Spraw Pracowniczych sprawdziło czy projekt jest tożsamy z projektem przyjętym przez Marszałka Sejmu postanowieniem z dnia 15 czerwca 2010 r. oraz czy została złożona wymagana liczba podpisów.

Na podstawie § 8 ust. 1 i 2 zarządzenia Szefa Kancelarii Sejmu z dnia 25 września 2000 r. „w sprawie określenia trybu postępowania w Kancelarii Sejmu dotyczącego inicjatywy ustawodawczej obywateli” powołano zespół liczący do sprawdzenia prawidłowości złożonych podpisów. Zespół w dniach od 20 do 28 września 2010 r. dokonał następującego ustalenia: wykaz podpisów obywateli zawiera 24545 stron znajdujących się w 51 teczkach; ogółem zweryfikowano 106014 podpisów znajdujących się na pierwszych 13000 stronach (26 teczek), z których 103000 uznano za złożone prawidłowo, natomiast 3014 podpisów złożono wadliwie. Wobec powyższego uznać należy, że spełniony został wymóg złożenia co najmniej 100000 podpisów osób udzielających poparcia projektowi ustawy.

Przy sprawdzaniu prawidłowości udzielenia poparcia projektowi ustawy badano czy dostarczone wykazy podpisów spełniają wymogi zawarte w art. 9 ust. 2 ustawy o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli (Dz. U. Nr 62, poz. 688), zwanej dalej „ustawą”, tj. czy zawierają: imię (imiona), nazwisko, adres zamieszkania (ze wskazaniem nazwy miejscowości, nazwy ulicy, numeru domu oraz numeru mieszkania), a także numer ewidencyjny PESEL i podpis osoby udzielającej poparcia projektowi ustawy.

Ponadto sprawdzano, czy każda strona wykazu zawiera nazwę Komitetu oraz tytuł projektu ustawy, której obywatel udziela poparcia.

Na podstawie przeprowadzonych czynności ustalono, iż projekt wraz załączonymi wykazami podpisów został złożony w przewidzianym ustawą terminie, treść przedłożonego projektu nie została zmieniona w stosunku do projektu przyjętego przez Marszałka Sejmu w dniu 15 czerwca 2010 r. a do projektu załączono wymaganą liczbę prawidłowo złożonych podpisów osób udzielających poparcia projektowi ustawy. Wobec powyższego, zgodnie z art. 10 ust. 3 ustawy, istnieje podstawa do skierowania projektu ustawy do pierwszego czytania w Sejmie i zawiadomienia o tym Pełnomocnika Komitetu.

1 wykuw naciska

Lech Czajka
Lech Czajka

PROJEKT

USTAWA

z dnia 2010 r.

o powrocie do Rzeczypospolitej Polskiej osób pochodzenia polskiego deportowanych i zesłanych przez władze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1.

1. Ustawa określa zasady nabycia obywatelstwa polskiego w drodze repatriacji, prawa repatrianta, a także zasady i tryb udzielania pomocy repatriantom i członkom ich rodzin.
2. Repatriantem jest osoba polskiego pochodzenia, która przybyła do Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy krajowej w celu repatriacji z zamiarem osiedlenia się na stałe.

Art. 2.

Ilekoć w ustawie jest mowa o konsulu oznacza to konsula w rozumieniu ustawy z dnia 13 lutego 1984 r. o funkcjach konsułów Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2002 r. Nr 215, poz. 1823, z 2004 r. Nr 173, poz. 1808, z 2007 r. Nr 180, poz. 1280 i Nr 181, poz. 1287 oraz z 2008 r. Nr 216, poz. 1367).

Art. 3.

1. O ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej, do postępowania w sprawach uregulowanych w ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 1998 r. Nr 98, poz. 1071, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 78, poz. 682 oraz z 2009 r. Nr 195, poz. 1501 i Nr 216, poz. 1676), za zastrzeżeniem ust. 2.
2. Do postępowania w sprawach uregulowanych w ustawie, należących do właściwości konsułów, stosuje się przepisy o funkcjach konsułów Rzeczypospolitej Polskiej.

Rozdział 2

Postępowanie w sprawie nabycia obywatelstwa polskiego i osiedlenia się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Art. 4.

Osoba, o której mowa w art. 1 ust. 2, nabywa obywatelstwo polskie z mocy prawa z dniem przekroczenia granicy Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 5.

1. Za osobę polskiego pochodzenia, w rozumieniu niniejszej ustawy, uznaje się osobę, której co najmniej jedno z rodziców lub dziadków albo dwoje pradziadków było narodowości polskiej.
2. Za osobę polskiego pochodzenia uznaje się również osobę deklarującą narodowość polską, która posiadała w przeszłości obywatelstwo polskie lub co najmniej jedno z jej rodziców lub dziadków albo dwoje pradziadków posiadało obywatelstwo polskie.
3. Warunek określony w ust. 1 pkt 1 uważa się za spełniony, jeżeli co najmniej jedno z rodziców lub dziadków albo dwoje pradziadków wnioskodawcy potwierdziło swoją przynależność do Narodu Polskiego przez, w szczególności, pielęgnowanie polskich tradycji i zwyczajów.
4. Decyzje w sprawach, o których mowa w ust. 1, wydaje konsul.
5. Organem wyższego stopnia w rozumieniu ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w sprawach o stwierdzenie polskiego pochodzenia jest Rada do Spraw Repatriantów.

Art. 6.

Dowodami potwierdzającymi polskie pochodzenie mogą być dokumenty wydane przez polskie władze państwowe lub kościelne, a także przez władze byłego Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, dotyczące wnioskodawcy lub jego rodziców, dziadków lub pradziadków, a w szczególności:

- 1) polskie dokumenty tożsamości;
- 2) akty stanu cywilnego lub ich odpisy albo metryki chrztu poświadczające związek z polskością;
- 3) dokumenty potwierdzające odbycie służby wojskowej w Wojsku Polskim, zawierające wpis informujący o narodowości polskiej;
- 4) dokumenty potwierdzające fakt deportacji lub uwięzienia, zawierające wpis informujący o narodowości polskiej;
- 5) dokumenty tożsamości lub inne dokumenty urzędowe, zawierające wpis informujący o narodowości polskiej;
- 6) dokumenty o rehabilitacji osoby deportowanej, zawierające wpis informujący o narodowości polskiej;
- 7) dokumenty potwierdzające prześladowanie osoby ze względu na jej polskie pochodzenie.

Art. 7.

1. W drodze repatriacji nabywa obywatelstwo polskie również małoletni pozostający pod władzą rodzicielską repatrianta. Jednakże w przypadku gdy repatriantem jest tylko jedno z rodziców, małoletni nabywa obywatelstwo polskie jedynie za zgodą drugiego z rodziców, wyrażoną w oświadczeniu złożonym przed konsulem.
2. Małoletni pozostający pod opieką nabywa obywatelstwo polskie w drodze repatriacji, jeżeli dokona jej za zgodą opiekuna wyrażoną w oświadczeniu złożonym przed konsulem.
3. Nabycie obywatelstwa polskiego na podstawie ust. 1 i 2 przez małoletniego, który ukończył 16 lat, może nastąpić jedynie za jego zgodą.
4. Małżonek repatrianta nabywa obywatelstwo polskie w drodze repatriacji pod warunkiem złożenia wniosku w tej sprawie do konsula właściwego do wydania decyzji o

przyrzeczeniu wydania wizej krajowej lub wizej Schengen w celu repatriacji. Przepisy art. 8, art. 12 i art. 13 stosuje się odpowiednio.

Art. 8.

Wiza krajowa lub wiza Schengen w celu repatriacji nie może być wydana osobie, która:

- 1) utraciła obywatelstwo polskie nabyte w drodze repatriacji na podstawie niniejszej ustawy lub
- 2) w czasie pobytu poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej działała na szkodę Rzeczypospolitej Polskiej, lub
- 3) uczestniczyła lub uczestniczy w łamaniu praw człowieka.

Art. 9.

1. Wiza krajowa lub wiza Schengen w celu repatriacji może być wydana osobie polskiego pochodzenia, która sama, bądź jej wstępni byli zesłani lub deportowani przez władze ZSRR w ramach stalinowskich represji.
2. Wiza krajowa lub wiza Schengen w celu repatriacji może być wydana również małżonkowi i dzieciom osoby, o której mowa w ust. 1.

Art. 10.

1. Osobie, która nie posiada zapewnionego w Rzeczypospolitej Polskiej lokalu mieszkalnego, a spełnia pozostałe warunki do uzyskania wizej krajowej lub wizej Schengen w celu repatriacji, konsul wydaje decyzję o przyrzeczeniu wydania wizej krajowej lub wizej Schengen w celu repatriacji.
2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw wewnętrznych może uchylić, jeżeli:
  - 1) osoba polskiego pochodzenia zostanie skazana w Rzeczypospolitej Polskiej prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne na karę co najmniej roku pozbawienia wolności lub
  - 2) osoba polskiego pochodzenia zostanie skazana poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne, będące zbrodnią w rozumieniu prawa polskiego, na karę co najmniej roku pozbawienia wolności, lub
  - 3) dowody, na podstawie których ustalono istotne dla sprawy okoliczności faktyczne, okazały się fałszywe, lub
  - 4) decyzja została wydana w wyniku przestępstwa, lub
  - 5) wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji, nieznanne organowi, który wydał decyzję.
3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych uchyla decyzję o przyrzeczeniu wydania wizej krajowej lub wizej Schengen w celu repatriacji, jeżeli ustali istnienie podstawy do stwierdzenia nieważności decyzji, określonej w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. — Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 11.

1. Konsul wydaje wizę krajową lub wizę Schengen w celu repatriacji po przedstawieniu dowodu potwierdzającego posiadanie lub zapewnienie lokalu mieszkalnego w Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Dowodem, o którym mowa w ust. 1, jest:
  - 1) decyzja ministra właściwego do spraw wewnętrznych o zapewnieniu lokalu mieszkalnego;
  - 2) uchwała rady gminy, zawierająca zobowiązanie zapewnienia lokalu mieszkalnego przez okres nie krótszy niż 24 miesiące;
  - 3) oświadczenie obywatela polskiego, sporządzone w formie aktu notarialnego, zawierające zobowiązanie zapewnienia lokalu mieszkalnego przez okres nie krótszy niż 24 miesiące, z zastrzeżeniem ust. 4;
  - 4) uchwała rady powiatu, zobowiązująca starostę do zapewnienia miejsca w domu pomocy społecznej na terenie powiatu.
3. Decyzja, uchwała oraz oświadczenie, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 2 i 3, powinny zawierać w szczególności wskazanie lokalu mieszkalnego i formę udostępnienia tego lokalu.
4. Oświadczenie osoby fizycznej, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, zawierające zobowiązanie do zapewnienia lokalu mieszkalnego może dotyczyć wyłącznie wstępnych, zstępnych lub rodzeństwa tej osoby.

Art. 12.

Jeżeli dane objęte wnioskiem o wydanie wizy krajowej lub wizy Schengen w celu repatriacji uległy zmianie w okresie między wydaniem decyzji o przyrzeczeniu jej wydania a dniem, w którym zostały spełnione przesłanki do wydania tej wizy, wnioskodawca jest obowiązany poinformować konsula o zmianie danych oraz przedstawić dokumenty potwierdzające te zmiany.

Art. 13.

1. Wizę krajową lub wizę Schengen w celu repatriacji lub decyzję o przyrzeczeniu wydania wizy wjazdowej w celu repatriacji wydaje albo odmawia jej wydania konsul właściwy ze względu na miejsce zamieszkania osoby ubiegającej się o jej wydanie, po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Jeżeli przemawia za tym uzasadniony interes wnioskodawcy, minister właściwy do spraw zagranicznych może wyznaczyć innego konsula.
2. Przed wyrażeniem zgody, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw wewnętrznych może wystąpić do Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu oraz Prezesa Instytutu Pamięi Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu o przekazanie informacji o cudzoziemcu, mających znaczenie dla przeprowadzenia postępowania.
3. Organ, do którego minister właściwy do spraw wewnętrznych zwrócił się o przekazanie informacji, w terminie 30 dni są obowiązane je udostępnić w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania.
4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach termin, o którym mowa w ust. 3, może być przedłużony do 3 miesięcy, o czym organ jest obowiązany do przekazania informacji zawiadania na piśmie ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Rozdział 3 Uznanie za repatrianta

Art. 14.

1. Za repatrianta może być uznana osoba, która spełnia łącznie następujące warunki:
  1. jest polskiego pochodzenia;
  2. jej wstępni byli zesłani lub deportowani przez władze ZSRR w ramach stalinowskich represji
  3. nie zachodzą wobec niej okoliczności, o których mowa w art. 8;
  4. przebywała na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, udzielonego w związku z pobieraniem nauki w szkole wyższej na podstawie przepisów o podejmowaniu i odbywaniu studiów przez osoby nie będące obywatelami polskimi;
  5. złoży wniosek do wojewody w terminie 12 miesięcy od ukończenia szkoły wyższej.
2. Za repatrianta może być uznana osoba nie polskiego pochodzenia będąca małżonkiem repatrianta przybyłego do polski po 1991 r., która spełnia łącznie następujące warunki:
  1. związek małżeński został zawarty przed uzyskaniem przez małżonka wizy wydanej w celu repatriacji repatriacyjnej
  2. złoży wniosek do wojewody w terminie 12 miesięcy od wejścia w życie niniejszej ustawy
3. Organem właściwym do wydania decyzji o uznaniu za repatrianta osoby, o której mowa w ust. 1 i 2 jest wojewoda właściwy ze względu na zamierzone miejsce osiedlenia się tej osoby.
4. Osoba, o której mowa w ust. 1, nabywa obywatelstwo polskie z dniem, w którym decyzja o uznaniu za repatrianta stała się ostateczna.
5. Decyzja o uznaniu za repatrianta osoby, o której mowa w ust. 1 i 2, powoduje, że przy ustalaniu prawa tej osoby do świadczeń emerytalnych i rentowych oraz ich wysokości w Rzeczypospolitej Polskiej okresy zatrudnienia za granicą uwzględnia się jako okresy składkowe.
6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1 i 2 oraz w art. 41 ust. 1 i 2, wzór wniosku o uznanie za repatrianta oraz wymagane dokumenty.

Rozdział 4

Formy i tryb udzielania pomocy dla repatriantów

Art. 15.

1. Repatriantowi oraz przybywającym z nim do Rzeczypospolitej Polskiej członkom najbliższej rodziny repatrianta, pozostającym we wspólnym gospodarstwie domowym, udziela się jednorazowo pomocy ze środków budżetu państwa na:
  - 1) pokrycie kosztów przejazdu od najbliższego jego miejsca zamieszkania za granicą stacji kolejowej do miejsca osiedlenia w Rzeczypospolitej Polskiej, w wysokości ceny biletu kolejowego drugiej klasy oraz równowartości ceny przewozu kontenera 20 stopowego na pokrycie kosztów przewozu mienia;
  - 2) zagospodarowanie w wysokości dwukrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia; ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w kwartale poprzedzającym dzień przyznania pomocy, na każdego członka rodziny;
  - 3) pokrycie kosztów związanych z podjęciem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nauki przez małoletniego, podlegającego obowiązkowi szkolnemu w rozumieniu art.

15 ust. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2781, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 94, poz. 788, Nr 122, poz. 1020, Nr 131, poz. 1091, Nr 167, poz. 1400 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1043, Nr 208, poz. 1532, Nr 227, poz. 1658 z 2007 r. Nr 42, poz. 273, Nr 80, poz. 542, Nr 115, poz. 791, Nr 120, poz. 818, Nr 180, poz. 1280 i Nr 181, poz. 1292, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 145, poz. 917, Nr 216, poz. 1370 i Nr 235, poz. 1618, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 31, poz. 206, Nr 56, poz. 458, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1705), w wysokości przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia na każde dziecko.

2. Repatriantowi, który korzystał z lokalu mieszkalnego, udostępnionego przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, przysługuje po opuszczeniu tego lokalu dotacja na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych w wysokości i na warunkach dotacji udzielanych gminom, stosując odpowiednio art. 20 ustawy.
3. Repatriantowi, który poniósł koszty związane z remontem lub adaptacją lokalu mieszkalnego w miejscu osiedlenia się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, udziela się, na jego wniosek, pomocy ze środków budżetu państwa na częściowe pokrycie poniesionych kosztów.
4. Pomoc, o której mowa w ust. 3, stanowi zwrot udokumentowanych i uzasadnionych kosztów. Pomocy udziela się do wysokości 4.688 zł - na repatrianta i każdego członka jego najbliższej rodziny.
5. Kwota, o której mowa w ust. 4, ulega corocznie od dnia 1 stycznia podwyższeniu przy zastosowaniu wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych w okresie pierwszych trzech kwartałów w stosunku do analogicznego okresu roku poprzedniego, ogłaszanego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w terminie 15 dni po upływie trzeciego kwartału.
6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze decyzji administracyjnej, przyznaje oraz ustala wysokość pomocy, o której mowa w ust. 1.
7. Pomoc, o której mowa w ust. 3, przyznaje oraz ustala jej wysokość, w drodze decyzji administracyjnej, starosta wykonujący zadania z zakresu administracji rządowej.
8. Wypłaty kwoty stanowiącej równowartość pomocy, o której mowa w ust. 1 i 2, dokonuje starosta.
9. Konsul przyznaje i wypłaca kwotę stanowiącą równowartość pomocy, o której mowa w ust. 1 pkt 1, jeżeli osoba, której wydano wizę krajową lub wizę Schengen w celu repatriacji, nie posiada wystarczających środków na pokrycie kosztów podróży do Rzeczypospolitej Polskiej.
10. Organem wyższego stopnia w rozumieniu ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeksu postępowania administracyjnego w sprawach, o których mowa w ust. 9, jest wojewoda.

Art. 16.

1. Osobie, której wydano decyzję o przyrzeczeniu wydania wizy krajowej lub wizy Schengen w celu repatriacji, a także członkom jej najbliższej rodziny, konsul zapewnia pokrycie kosztów uczestnictwa w kursie nauki języka polskiego.
2. Repatriantowi i przybyłym z nim do Rzeczypospolitej Polskiej członkom najbliższej rodziny repatrianta jest udzielana pomoc przez zapewnienie uczestniczenia w bezpłatnych kursach języka polskiego i adaptacji w społeczeństwie polskim.
3. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania oraz minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego organizują lub mogą zlecić organizację kursów, o których mowa

w ust. 1 i 2, gminie bądź organizacji społecznej posiadającej znaczący dorobek w zakresie pomocy repatriantom.

4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje kursów języka polskiego i adaptacyjnych oraz sposób ich organizacji, uwzględniając w szczególności stopień znajomości języka polskiego i wiek uczestnika kursu, możliwość zapewnienia bezpłatnego zakwaterowania, wyżywienia i zwrotu kosztów dojazdu uczestników kursów, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz potrzebę przygotowania dzieci do podjęcia nauki w szkole.

Art. 17.

1. Pomoc, o której mowa w art. 15 ust. 1, wypłaca się w terminie 30 dni od dnia nabycia przez repatrianta obywatelstwa polskiego.
2. Wniosek o udzielenie pomocy, o której mowa w art. 15 ust. 2 i 3 oraz o zwrot kosztów, o których mowa w art. 20, należy złożyć w terminie do 36 miesięcy od dnia nabycia przez repatrianta obywatelstwa polskiego.

Art. 18.

1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych zapewnia repatriantowi i członkom jego najbliższej rodziny lokal mieszkalny na okres nie krótszy niż 24 miesiące.
2. Lokal, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw wewnętrznych zapewnia repatriantowi w terminie do 24 miesięcy od dnia wydania decyzji o przyrzeczeniu wydania wizy wjazdowej w celu repatriacji.
3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może zlecić realizację zadania, o którym mowa w ust. 2, organizacji pozarządowej lub uprawnionemu podmiotowi na zasadach i w trybie przewidzianych w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 873, z 2004 r. Nr 64, poz. 593, Nr 116, poz. 1203 i Nr 210, poz. 2135, z 2005 r. Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1420, Nr 175, poz. 1462 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 94, poz. 651, z 2008 r. Nr 209, poz. 1316, z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 22, poz. 120 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 146).

Art. 19.

Formy, wysokość i tryb przyznawania pomocy dla repatrianta i członków najbliższej rodziny repatrianta przez jednostki samorządu terytorialnego z wyjątkiem świadczeń, o których mowa w art. 29, określają organy stanowiące tych jednostek.

Rozdział 5

Formy i tryb udzielania pomocy gminom

Art. 20.

1. Gminie, która zapewni lokal mieszkalny repatriantowi i członkom najbliższej rodziny repatrianta, udziela się dotacji z budżetu państwa na podstawie porozumienia zawartego z właściwym wojewodą. Dotacja może być przyznana do wysokości kwoty stanowiącej

równowartość iloczynu 75 m² powierzchni użytkowej lokalu mieszkalnego i wysokości wskaźnika przeliczeniowego kosztu odtworzenia 1 m² powierzchni użytkowej budynków mieszkalnych na terenie danego powiatu ogłaszanego przez wojewodę na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 266, z 2006 r. Nr 86, poz. 602 i Nr 249, poz. 1833, z 2007 r. Nr 173, poz. 1218 oraz z 2010 r. Nr 3, poz. 13), obowiązującego w dniu złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 4.

2. Dotacji udziela się gminie, której rada gminy podjęła uchwałę, w której zobowiązała się do zapewnienia lokalu mieszkalnego repatriantom i do zawarcia, na czas nieokreślony, umowy nadającej im tytuł prawny do lokalu mieszkalnego.
3. Dotacja, o której mowa w ust. 1, jest przeznaczona do dofinansowania zadań własnych gminy.
4. Wniosek o przyznanie dotacji gmina składa do właściwego wojewody.
5. Przy udzielaniu dotacji gminie, która zapewni lokal mieszkalny repatriantowi i członkom najbliższej rodziny repatrianta, uwzględnia się wielkość lokalu mieszkalnego, jego wyposażenie i stan techniczny oraz lokalizację, a także ewentualne koszty poniesione przez gminę w związku z zapewnieniem repatriantowi i członkom jego najbliższej rodziny lokalu mieszkalnego.
6. Porozumienie, o którym mowa w ust. 1, powinno określać w szczególności:
  - 1) szczegółowy opis pomocy mieszkaniowej udzielonej repatriantowi i członkom jego najbliższej rodziny;
  - 2) wysokość i tryb przekazania dotacji należnej gminie zapewniającej lokal mieszkalny;
  - 3) tryb kontroli podejmowanych przez gminę działań;
  - 4) sposób rozliczenia udzielonej dotacji.

Art. 21.

1. Gmina może udzielić repatriantowi pomocy polegającej na przeprowadzeniu remontu lub adaptacji lokalu mieszkalnego w miejscu osiedlenia się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Zadanie gminy, o którym mowa w ust. 1, jest zadaniem z zakresu administracji rządowej.
3. Gmina otrzymuje z budżetu państwa dotację celową na realizację zadania, o którym mowa w ust. 1, do wysokości 4.688 zł - na repatrianta i każdego członka jego najbliższej rodziny.
4. Kwota, o której mowa w ust. 3, ulega corocznie od dnia 1 stycznia podwyższeniu przy zastosowaniu wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych w okresie pierwszych trzech kwartałów w stosunku do analogicznego okresu roku poprzedniego, ogłaszanego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w terminie 15 dni po upływie trzeciego kwartału.

Rozdział 6

Aktywizacja zawodowa i pomoc w integracji repatriantów

Art. 22.

1. Repatriantowi, który nie ma możliwości samodzielnego podjęcia pracy, starosta właściwy ze względu na miejsce zamieszkania repatrianta zapewnia aktywizację zawodową przez:

- 1) zwrot części kosztów poniesionych przez repatrianta na podnoszenie kwalifikacji zawodowych;
- 2) zwrot części kosztów poniesionych przez pracodawcę na:
  - a. utworzenie stanowiska pracy,
  - b. przeszkolenie repatrianta,
  - c. wynagrodzenie, nagrody i składki na ubezpieczenie społeczne.
2. Zwrotu kosztów poniesionych na aktywizację zawodową prowadzoną w formach, o których mowa w ust. 1, można dokonywać w okresie nie dłuższym niż 5 lat od dnia nabycia przez repatrianta obywatelstwa polskiego.
3. Każda z form aktywizacji zawodowej, o których mowa w ust. 1, może być zastosowana jeden raz.
4. Łączna kwota zwrotu kosztów poniesionych przez pracodawcę na aktywizację zawodową we wszystkich formach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, nie może przekroczyć dwunastokrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w kwartale poprzedzającym dzień zawarcia pierwszej z umów, o których mowa w art. 26 ust. 1.

Art. 23.

1. Zwrot części kosztów poniesionych przez repatrianta na podnoszenie kwalifikacji zawodowych następuje na podstawie umowy zawartej między starostą a repatriantem.
2. Umowa, o której mowa w ust. 1, powinna określać w szczególności:
  - 1) zasady wypłacania i wysokość zwracanej kwoty;
  - 2) prawa i obowiązki stron umowy, w tym zobowiązanie repatrianta do zwrotu wypłacanej kwoty, na zasadach określonych przez starostę, w przypadku nieuzasadnionego przerwania nauki lub jej niepodjęcia.
3. Wysokość kwoty zwracanej na podstawie umowy, o której mowa w ust. 2, stanowi połowę kosztów związanych z podnoszeniem kwalifikacji zawodowych, nie więcej jednak niż równowartość dwukrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w kwartale poprzedzającym dzień zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1.
4. Kosztami podnoszenia kwalifikacji zawodowych są opłaty za naukę oraz opłaty za uzyskanie świadectwa lub tytułu kwalifikacyjnego.

Art. 24.

1. Jeżeli repatriant nie posiada kwalifikacji zawodowych lub posiada kwalifikacje, na które brak jest ofert na lokalnym rynku pracy, może być przeszkolony w celu zdobycia, podniesienia lub zmiany jego kwalifikacji.
2. Przeszkolenie, o którym mowa w ust. 1, polega na:
  - 1) przyuczeniu do zawodu lub przekwalifikowaniu repatrianta,
  - 2) podniesieniu kwalifikacji zawodowych
- w ramach stosunku pracy;
  - 3) wykonywaniu przez repatrianta zadań lub czynności w siedzibie przyszłego pracodawcy bez nawiązywania stosunku pracy, które umożliwią repatriantowi nabycie umiejętności praktycznych do samodzielnego wykonywania pracy po zakończeniu przeszkolenia.
3. Przeszkolenie, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza pracodawca, z tym że przeszkolenie polegające na przyuczeniu do zawodu, przekwalifikowaniu lub podniesieniu kwalifikacji zawodowych repatrianta, może przeprowadzić, na zlecenie pracodawcy, instytucja szkoleniowa.

4. Pracodawca przeprowadzający szkolenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, jest obowiązany do:
  - 1) ubezpieczenia repatrianta od następstw nieszczęśliwych wypadków;
  - 2) zapewnienia repatriantowi profilaktycznej ochrony zdrowia w zakresie przewidzianym dla pracowników;
  - 3) przeszkolenia repatrianta, na zasadach przewidzianych dla pracowników, w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy, przepisów przeciwpożarowych oraz zapoznania go z obowiązującym regulaminem pracy;
  - 4) przydzielenia repatriantowi odzieży i obuwia roboczego, środków ochrony indywidualnej oraz dodatków przewidzianych dla pracowników.
5. Przeszkolenie repatrianta powinno trwać nie dłużej niż 6 miesięcy, a w przypadkach uzasadnionych programem przeszkolenia – nie dłużej niż 12 miesięcy.
6. Pracodawca otrzymuje zwrot kosztów przeszkolenia, w wysokości do trzykrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w kwartale poprzedzającym dzień zawarcia umowy, o której mowa w art. 26 ust. 1, pod warunkiem nawiązania z repatriantem stosunku pracy na co najmniej 24 miesiące.
7. Kosztami przeszkolenia, o których mowa w ust. 6, są:
  - 1) faktyczne koszty przeszkolenia poniesione przez pracodawcę, uzasadnione programem przeszkolenia, który został zrealizowany przez pracodawcę lub instytucję szkoleniową;
  - 2) koszt ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków;
  - 3) koszt przejazdu i zakwaterowania, jeżeli przeszkolenie odbywa się w innej miejscowości niż miejsce zamieszkania repatrianta;
  - 4) koszt niezbędnych badań lekarskich;
  - 5) koszt niezbędnych opłat za uzyskanie świadectwa lub tytułu kwalifikacyjnego.

Art. 25.

1. Starosta może dokonywać zwrotu poniesionych przez pracodawcę kosztów wynagrodzenia, nagród oraz składek na ubezpieczenie społeczne z tytułu zatrudnienia repatrianta pod warunkiem nawiązania z repatriantem stosunku pracy na co najmniej 24 miesiące.
2. Zwrotu kosztów, o których mowa w ust. 1, dokonuje się przez okres 12 miesięcy od dnia nawiązania stosunku pracy z repatriantem.
3. Zwrot kosztów obejmuje koszty do wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, obowiązującego w grudniu roku poprzedniego, ustalanego na podstawie odrębnych przepisów, w okresie miesięcznym, w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy.

Art. 26.

Starosta może zwrócić poniesione przez pracodawcę koszty na utworzenie stanowiska pracy dla repatrianta, pod warunkiem nawiązania z repatriantem stosunku pracy na co najmniej 24 miesiące.

Art. 27.

1. Zwrot części kosztów poniesionych przez pracodawcę na przeszkolenie repatrianta, wynagrodzenie, nagrody i składki na ubezpieczenie społeczne oraz utworzenie stanowiska pracy następuje na podstawie umów zawartych między starostą a pracodawcą.
2. Starosta nie może zawrzeć umów, o których mowa w ust. 1, jeżeli:

- 1) pracodawca ma zaległości z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy lub na Fundusz Gwarancyjnych Świadczeń Pracowniczych;
  - 2) pracodawca nie dotrzymał warunków innych umów zawartych z organami zatrudnienia;
  - 3) doradca zawodowy powiatowego urzędu pracy wydał negatywną opinię o predyspozycjach repatrianta do wykonywania pracy, w związku z którą może nastąpić zwrot kosztów.
3. Umowa, o której mowa w ust. 1, powinna określać w szczególności:
- 1) sposób zwrotu kosztów;
  - 2) zasady wypłacania i wysokość zwracanej kwoty;
  - 3) prawa i obowiązki stron umowy, w tym:
    - a) zobowiązanie pracodawcy do zwrotu wypłaconej kwoty wraz z odsetkami, na zasadach określonych przez starostę, w przypadku niedotrzymania przez pracodawcę warunków umowy,
    - b) uprawnienia starosty do kontroli pracodawcy w zakresie prawidłowości prowadzenia aktywizacji zawodowej repatrianta.
- 4 Do umowy, której przedmiotem jest zwrot kosztów przeszkolenia, dołącza się opracowany przez pracodawcę program tego przeszkolenia.
5. W przypadku zawarcia przez starostę umowy, o której mowa w ust. 1, nie stosuje się form aktywizacji zawodowej na zasadach określonych w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, Nr 70, poz. 416, Nr 171, poz. 1056, Nr 216, poz. 1367 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz.33, Nr 69, poz. 595, Nr 91, poz. 742, Nr 97, poz. 800, Nr 115, poz. 964, Nr 125, poz. 1035, Nr 127, poz. 1052, Nr 161, poz. 1278, Nr 191, poz. 1366 i Nr 219, poz. 1706 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 146) w okresie obowiązywania umowy.

Art. 28.

1. Formy aktywizacji zawodowej, o których mowa w art. 21 ust. 1, są finansowane w formie dotacji celowej ze środków wyodrębnionych na te zadania w budżetach wojewodów.
2. Starosta organizujący aktywizację zawodową repatriantów może ubiegać się o środki na ten cel, składając wniosek do właściwego wojewody.
3. Zadania starosty w zakresie aktywizacji zawodowej repatriantów są zadaniami z zakresu administracji rządowej.
4. Minister właściwy do spraw pracy oraz wojewodowie i Marszałowie województw udzielają starostom wszechstronnej pomocy w organizacji aktywizacji zawodowej repatriantów.

Art. 29.

1. Repatriantowi i członkom jego najbliższej rodziny starosta właściwy ze względu na miejsce zamieszkania repatrianta udziela, przez okres 36 miesięcy od dnia osiedlenia się przez repatrianta w Rzeczypospolitej Polskiej, świadczenia pieniężnego w wysokości 1175 zł miesięcznie na osobę uprawnioną, przeznaczonego na pokrycie wydatków związanych z nauką języka polskiego, utrzymanie oraz opłaty mieszkaniowe.
2. Zadanie starosty w zakresie wypłaty świadczenia, o którym mowa w ust. 1, jest zadaniem z zakresu administracji rządowej finansowanym w formie dotacji celowej ze środków wyodrębnionych na to zadanie w budżecie wojewody.

3. Kwota, o której mowa w ust. 1, ulega corocznie od dnia 1 stycznia podwyższeniu przy zastosowaniu wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych w okresie pierwszych trzech kwartałów w stosunku do analogicznego okresu roku poprzedniego, ogłaszanego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w terminie 15 dni po upływie trzeciego kwartału.
4. Przyznanie świadczenia pieniężnego, o którym mowa w ust. 1, nie wyłącza możliwości ubiegania się przez repatrianta i członków jego najbliższej rodziny, posiadających obywatelstwo polskie, o świadczenia na podstawie ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.

Rozdział 7

Rada do Spraw Repatriacji

Art. 30.

1. Tworzy się Radę do Spraw Repatriantów.
2. Rada do Spraw Repatriantów, zwana dalej "Radą", jest organem administracji publicznej rozpatrującym odwołania od decyzji, o których mowa w art. 5 i 10.
3. Radzie przysługują uprawnienia organu wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego.
4. Rada jest także organem właściwym w sprawach wznowienia postępowania, uchylenia, zmiany lub stwierdzenia nieważności wydanych przez siebie decyzji lub postanowień.
5. Do zadań Rady należy ponadto:
  1. dokonywanie analiz orzecznictwa w zakresie spraw o nadanie lub pozbawienie statusu repatrianta;
  2. współpraca z organami oraz instytucjami krajowymi i zagranicznymi w zakresie problematyki repatriacji;
  3. prowadzenie rejestru złożonych zażaleń i odwołań oraz wydanych przez Radę decyzji i postanowień;
  4. Sporządzanie corocznego raportu z przebiegu realizacji ustawy o repatriacji.
6. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:
  - 1) wewnętrzną organizację i tryb pracy Rady, w tym tryb podejmowania decyzji,
  - 2) tryb wyboru, uprawnienia i obowiązki przewodniczącego Rady,
  - 3) wysokość wynagrodzenia przysługującego członkom Rady za udział w pracach Rady
  - 4) sposób pokrywania pozostałych wydatków związanych z pracami Rady,- uwzględniając zakres zadań Rady oraz konieczność ich sprawnego i terminowego wykonywania.
7. Obsługę administracyjną i kancelaryjną Rady zapewnia Kancelaria Prezesa Rady Ministrów.
8. Działalność Rady jest finansowana z budżetu państwa, z części dotyczącej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
9. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, warunki organizacyjne wykonywania obsługi Rady, uwzględniając charakter jej zadań.

Art. 31.

1. W skład Rady wchodzi 6 członków powoływanych przez Prezesa Rady Ministrów na pięcioletnią kadencję spośród osób wyróżniających się wiedzą i doświadczeniem z zakresu spraw dotyczących repatriacji.
2. Członkiem Rady może być osoba posiadająca obywatelstwo polskie i korzystająca z pełni praw publicznych oraz niekarana za przestępstwo popełnione umyślnie, ścigane z oskarżenia publicznego.

Art. 32.

1. Prezes Rady Ministrów może odwołać członka Rady przed upływem kadencji.
2. Prezes Rady Ministrów odwołuje członka Rady w przypadku prawomocnego skazania za przestępstwo popełnione umyślnie, ścigane z oskarżenia publicznego.
3. W przypadku odwołania członka Rady lub jego śmierci Prezes Rady Ministrów uzupełnia skład Rady, powołując, na miejsce opróżnione, nowego członka Rady na okres do końca kadencji.

Rozdział 8

Ewidencja i rejestry oraz przetwarzanie danych

Art. 33.

1. W celu umożliwienia kandydatom na repatriantów poszukiwań właściwych warunków do osiedlenia się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, tworzy się ewidencję lokali mieszkalnych dla repatriantów.
2. Ewidencję prowadzi minister właściwy do spraw wewnętrznych.
3. Ewidencja jest jawna i dostępna za pośrednictwem strony internetowej, prowadzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych

Art. 34.

1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych prowadzi ewidencję osób ubiegających się o wydanie wizy krajowej w celu repatriacji i członków ich rodzin nieposiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zapewnionego lokalu mieszkalnego.
2. Ewidencja zawiera następujące dane osób ubiegających się o wydanie wizy krajowej lub wizy Schengen w celu repatriacji i członków ich rodzin objętych wnioskiem o wydanie takiej wizy:
  - 1) imię i nazwisko;
  - 2) miejsce zamieszkania za granicą i miejsce zamierzonego osiedlenia się w Rzeczypospolitej Polskiej;
  - 3) narodowość i pochodzenie etniczne;
  - 4) obywatelstwo;
  - 5) zawód, wykształcenie, kwalifikacje zawodowe;
  - 6) oczekiwania co do zapewnienia warunków na osiedlenie się;
  - 7) prześladowania polityczne i narodowościowe;

Art. 35.

1. Dane z ewidencji, o której mowa w art. 34, są udostępniane za pośrednictwem konsula Rzeczypospolitej Polskiej osobom, którym wydano decyzję o przyrzeczeniu wydania wizy krajowej lub wizy Schengen w celu repatriacji, w kolejności złożenia kompletnych wniosków o wydanie wizy w celu repatriacji, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Dane, o których mowa w ust. 1, powinny być udostępniane w pierwszej kolejności osobom prześladowanym, osobom, których wiek i zły stan zdrowia uzasadnia szybką repatriację do Rzeczypospolitej Polskiej oraz rodzinom wielopokoleniowym.
3. Akceptacja warunków do osiedlenia się przez osobę, której udostępniono z ewidencji dane o tych warunkach, oznacza spełnienie wymogu, o którym mowa w art. 11 ust. 1.

Art. 36.

Konsul prowadzi rejestr złożonych wniosków i decyzji wydanych w sprawach wydania wizy krajowej lub wizy Schengen w celu repatriacji.

Art. 37.

Minister właściwy do spraw wewnętrznych prowadzi centralny rejestr wniosków, decyzji i postanowień wydanych w sprawach:

1. wydania wizy krajowej lub wizy Schengen w celu repatriacji;
2. uznania za repatrianta;
3. udzielenia repatriantom i członkom ich rodzin pomocy ze środków budżetu państwa.

Art. 38.

Dane zawarte w rejestrach i ewidencjach mogą być przetwarzane i udostępniane za pośrednictwem urządzeń teleinformatycznych.

Art. 39.

Bez zgody osób objętych wnioskami, o których mowa w art. 33 i art. 34, mogą być, w postępowaniach określonych w ustawie, przetwarzane dane dotyczące:

- 1) obywatelstwa;
- 2) narodowości i pochodzenia etnicznego;
- 3) zawodu, wykształcenia i kwalifikacji zawodowych;
- 4) oczekiwań co do zapewnienia warunków na osiedlenie się;
- 5) prześladowań politycznych i narodowościowych;

Art. 40.

Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory ewidencji i rejestrów, o których mowa w art. 29, art. 30, art. 32 i art. 33, i sposób przetwarzania danych zawartych w tych ewidencjach i rejestrach, uwzględniając potrzebę zachowania przejrzystości i czytelności tej dokumentacji, a także zapewnienia ochrony danych zawartych w ewidencjach i rejestrach.

Rozdział 9

Finansowanie zadań z budżetu państwa

Art. 41.

Środki finansowe na realizację zadań określonych w ustawie, finansowanych z budżetu państwa, pochodzą z rezerwy celowej budżetu państwa „Pomoc dla repatriantów”.

Art. 42.

1. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:
  - 1) szczegółowy tryb postępowania w sprawach:
    - a) podziału rezerwy celowej budżetu państwa „Pomoc dla repatriantów”,
    - b) udzielania powiatowi dotacji celowych na realizację aktywizacji zawodowej repatriantów,
    - c) udzielania dotacji gminie, którą zapewni repatriantom i członkom najbliższej rodziny repatrianta lokal mieszkalny,
    - d) udzielanie repatriantowi dotacji na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych, określonej w art. 15 ust. 2
    - e) przekazywania staroście z budżetu wojewody środków finansowych na pokrycie wydatków związanych z udzieleniem repatriantom pomocy,
    - f) udzielania dotacji celowej gminie, która przeprowadziła remont lub adaptację lokalu mieszkalnego w miejscu osiedlenia się repatrianta na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
    - g) udzielania powiatowi dotacji celowej na realizację zadania, o którym mowa w art. 29;
  - 2) wzory wniosków o udzielenie dotacji, o których mowa w pkt 1 lit. b, c, d oraz e.
2. W rozporządzeniu należy w szczególności określić terminy dokonywania czynności w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz określić informacje, które powinny zawierać wnioski, o których mowa w ust. 1 pkt 2.

Rozdział 10

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 43.

1. W stosunku do osób, którym wydano decyzje o przyrzeczeniu wydania wiz wjazdowych w celu repatriacji przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, termin określony w art. 18 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, liczy się od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.
2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 14, art. 18, art. 36 i art. 38 ustawy, o której mowa w art. 45, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 16, art. 37 i art. 39 niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

Art. 44.

Traci moc ustawa z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (Dz. U. z 2004 r. Nr 53, poz. 532, z 2005 r. Nr 94, poz. 788, z 2006 r. Nr 249, poz. 1828, z 2007 r. Nr 120, poz. 818 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416 i Nr 216, poz. 1367).

Art. 45.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2011 r.

UZASADNIENIE

Celem proponowanej ustawy jest zrealizowanie akcji repatriacyjnej osób polskiego pochodzenia, które same, bądź ich wstępni byli zesłani lub deportowani przez władze ZSRR w ramach stalinowskich represji i które wyraziły wolę powrotu do Macierzy. Obecnie w ewidencji RODAK prowadzonej na podstawie wymienionej ustawy jest zarejestrowanych ponad 2500 osób (1620 rodzin) oczekujących na repatriację. W 2008 r. do Polski przybyło zaledwie 268 osób, zaś zaproszeń wystosowanych przez samorzady terytorialne było w ubiegłym roku tylko 18. Powyższe dane wskazują na małą efektywność przyjętych w 2000 r. rozwiązań prawnych. Dlatego też potrzebne jest wprowadzenie unormowań, które zintensyfikują akcję repatriacyjną z możliwością jej zakończenia w okresie najbliższych 3-5 lat.

W aktualnym stanie prawnym tempo repatriacji uzależnione jest głównie od możliwości mieszkaniowych jednostek samorządu terytorialnego. One to bowiem – w miarę posiadanych środków – inicjują i prowadzą działalność na rzecz powrotu Polaków, których okoliczności dziejowe pozostawiły poza granicami Polski. Warunkiem niezbędnym do wydania takim osobom wizy wjazdowej w celu repatriacji jest zapewnienie im przez zapraszającego (samorząd, osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej) lokalu mieszkalnego i źródeł utrzymania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Gmina może ubiegać się o dotacje z budżetu państwa na pokrycie kosztów związanych z zapewnieniem lokalu mieszkalnego.

W projekcie ustawy proponuje się, aby obowiązek zapewnienia repatriantowi i jego rodzinie mieszkania powierzyć organowi administracji rządowej, którym jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, pozostawiając równocześnie dotychczasową możliwość zapewnienia lokalu mieszkalnego przez gminę lub członków najbliższej rodziny. Wybór tego organu jest podyktowany faktem, iż obecnie sprawy związane z repatriantami prowadzi podległy mu Departament Obywatelstwa i Repatriacji. Dlatego też ten minister powinien być obowiązany do realizacji zadań, które ustawa nakłada teraz na samorzady.

Istotnym ograniczeniem w kwestii integracji repatriantów w Polsce jest brak w pierwszych latach pobytu dostatecznych środków finansowych pozwalających między innymi na dodatkowe lekcje nauki języka polskiego i pokrycie kosztów mieszkaniowych. W projekcie proponuje się przyznanie stosownego świadczenia analogicznego do otrzymywanego przez cudzoziemców na podstawie art. 92 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.

Kolejna istotna zmiana to wprowadzenie, powoływanej przez Prezesa Rady Ministrów Rady do Spraw Repatriacji, której zadaniem będzie na kontroli organu odwoławczego i monitorowaniu realizacji ustawy.

Pozostałe zmiany są przede wszystkim konsekwencją dwóch wyżej omówionych zasadniczych propozycji nowelizacyjnych.

Szczegółowe omówienie proponowanych zmian:

- a) rezygnacja z instytucji „karta pobytu” w odniesieniu do członków rodziny repatrianta, którzy nie spełniają przesłanek nadania statusu repatrianta. Rozwiązania dotychczas obowiązujące są krytykowane przez organizacje Polaków na Wschodzie z uwagi na dzielenie rodziny repatrianta w zakresie praw obywatelskich. Konsekwencją tego rozwiązania jest odstąpienie od rozwiązań przyjętych w art. 15 ustawy z dnia 9

- listopada 2000 r. o repatriacji. Małżonek repatrianta - zgodnie z projektem ustawy (art. 7 ust. 4) – otrzyma obywatelstwo polskie na swój wniosek,
- b) art. 10 – z obowiązującego stanu prawnego eliminuje się jedną z przesłanek warunkujących wydanie repatriantowi decyzji o przyrzeczeniu wydania wizej wjazdowej, jaką jest zapewnienie źródeł utrzymania. Ta propozycja jest konsekwencją wprowadzenia w ustawie świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 29,
  - c) art. 11 – w projekcie ustawy proponuje się zrezygnowanie z przesłanki zapewnienia repatriantowi źródeł utrzymania przez zapraszającego. W sytuacji zapewnienia repatriantowi środków finansowych przez okres 3 lat (art. 29 projektu) tego typu wymóg wydaje się być niepotrzebny. W przepisie tym wprowadza się dodatkową podstawę prawną wydania wizej, którą ma być decyzja ministra właściwego do spraw wewnętrznych (konsekwencja rozwiązania przyjętego w art. 18),
  - d) art. 15 – w odróżnieniu do obecnie obowiązującej regulacji rezygnuje się z ograniczenia podmiotowego w zakresie udzielenia pomocy na remont lub adaptację lokalu mieszkalnego w Polsce tylko do osób, które przybyły z terenów azjatyckich byłego Związku Radzieckiego. Nie można znaleźć racjonalnego uzasadnienia do takiego różnicowania (dyskryminowania) innych rodaków przybywających do Macierzy na mocy przedmiotowej ustawy,
  - e) art. 17 – skrócono termin na wypłatę pomocy, o której mowa w art. 17 ust. 1 uchylanej ustawy o repatriacji, z 60 dni do 30 dni. Z informacji uzyskanych od Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji wynika, że i tak zainteresowani otrzymują tę pomoc po upływie około połowy ustawowego okresu,
  - f) art. 18 – w ocenie wnioskodawców to najistotniejsza zmiana w obowiązującym stanie prawnym. Jak już omówiono we wstępnej części uzasadnienia proponuje się nałożenie na administrację rządową obowiązku zapewnienia lokalu mieszkalnego dla repatrianta. W tym względzie czas na jaki ma być zapewnione mieszkanie, podobnie jak w przypadku samorządów, powinien wynosić 24 miesiące. Istotny zapis zamieszczono w ust. 2. Zgodnie z nim minister właściwy do spraw wewnętrznych z obowiązku zapewnienia lokalu musi wywiązać się w terminie 24 miesięcy od wydania przez konsula decyzji o przyrzeczeniu wydania wizej wjazdowej w celu repatriacji. Rozwiązanie to ma zapobiec przypadkom oczekiwania na repatriację przez okres 7-10 lat jak to jest obecnie w niektórych przypadkach. Mając świadomość trudności w wykonaniu przez administrację rządową tego zadania proponuje się wprowadzenie przepisu przejściowego (art. 42 projektu ustawy). Dążąc do zapewnienia największej efektywności realizacji celu ustawowego proponuje się upoważnienie ministra właściwego do spraw wewnętrznych do zlecania zadania zapewnienia lokalu repatriantowi organizacjom pozarządowym oraz uprawnionym podmiotom w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie,
  - g) art. 20 – zwiększa się limit powierzchni użytkowej lokalu mieszkalnego uwzględnianego w iloczynnie decydującym o wysokości dotacji celowej przyznawanej gminie z budżetu państwa. Zaproponowana norma 75 m² odpowiada powierzchni użytkowej lokalu mieszkalnego, dla której możliwa jest dopłata na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o finansowym wsparciu rodzin w nabywaniu własnego mieszkania. Proponowana zmiana powinna wpłynąć motywacyjnie na samorzady terytorialne, gdyż – pomimo przesunięcia zadania zapewnienia lokalu mieszkalnego repatriantowi na administrację rządową – nie odbiera się tym samorządom możliwości udziału w akcji repatriacyjnej,
  - h) art. 21 – zmiana ta aktualizuje wysokość dotacji z budżetu państwa, jaką może otrzymać gmina na remont lub adaptację mieszkania dla repatrianta. Na rok 2008

świadczenie to wypłacane jest do kwoty 4687, 25 zł. W trakcie prac legislacyjnych nad przedmiotowym projektem ustawy trzeba będzie dokonać aktualizacji tej kwoty zgodnie z decyzjami Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. Ponadto proponuje się wyeliminować przepis uniemożliwiający przyznanie repatriantowi pomocy przy remoncie lub adaptacji mieszkania w sytuacji, gdy gmina zapewniła mu lokal mieszkalny,

- i) art. 29 – obok propozycji zawartej w art. 18 to najważniejsza zmiana zawarta w projekcie ustawy. Została już ona omówiona we wstępnej części uzasadnienia. Wysokość świadczenia (1175 zł) jest równa górnej granicy pomocy otrzymywanej przez cudzoziemca na podstawie art. 92 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, na cele takie same jak wskazano w projektowanym art. 28 projektu. Wydaje się, że okres 36 miesięcy jest wystarczający na adaptację społeczną i środowiskową repatriantów i ich rodzin. Świadczenie przewidziane w art. 28 będzie wypłacane niezależnie od innych źródeł dochodu repatrianta i członków jego rodziny. Przedmiotowe świadczenie będzie wypłacane przez starostę jako zadanie zlecone z zakresu administracji rządowej. Przewiduje się waloryzację przedmiotowego świadczenia na zasadach określonych już dla innych należności wynikających z projektu ustawy,
- j) art. 46 – wejście w życie nowelizacji przewiduje się na początek roku budżetowego z uwagi na fakt, że generuje on skutki finansowe dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Przewidywane skutki:

- a) społeczne – wejście w życie proponowanej ustawy przyspieszy proces repatriacji osób z polskim rodowodem, w stosunku do których Państwo Polskie dokona w ten sposób aktu sprawiedliwości dziejowej,
- b) gospodarcze – z uwagi na niedużą liczbę osób (kilkanaście tysięcy), które będą podlegały repatriacji, ich wpływ na gospodarkę będzie znikomy,
- c) finansowe – ok. 100 mln zł rocznie, będą one pokrywane z budżetu,
- d) prawne – w ocenie wnioskodawców proponowana ustawa nie narusza polskiego systemu prawa i do osiągnięcia zamierzonych celów nie wymaga ingerencji w inne akty ustawodawcze,
- e) akty wykonawcze mające być wydanymi na podstawie art. 16, art. 41 i art. 43 projektu ustawy w swojej treści merytorycznej będą odpowiadać rozwiązaniom przyjętym w rozporządzeniach wydanych odpowiednio na podstawie art. 18, art. 36 i art. 38 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji:

ad. art. 16 - Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 maja 2002 r. w sprawie rodzajów kursów języka polskiego i adaptacyjnych oraz sposobu ich organizacji dla repatrianta i członków jego najbliższej rodziny przybyłych do Rzeczypospolitej Polskiej. (Dz. U. 2002, Nr 67, poz. 613)

ad. art. 41 - Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 28 czerwca 2001r. w sprawie wzorów ewidencji i rejestrów stosowanych w postępowaniu w sprawie repatriacji oraz sposobu przetwarzania danych zawartych w tych ewidencjach i rejestrach (Dz. U. 2001, Nr 73, poz. 778),

ad. art. 43 - Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003r. w sprawie szczegółowego trybu postępowania w sprawach podziału rezerwy celowej budżetu państwa "Pomoc dla repatriantów", udzielania dotacji powiatowi i gminie, przekazywania staroście środków finansowych na pokrycie wydatków związanych z udzielaniem

repatriantom pomocy oraz wzorów wniosków o udzielenie dotacji powiatowi i gminie (Dz. U. 2003 Nr 229, poz. 2279).

Projekt ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy został poddany konsultacjom społecznym w Stowarzyszeniu „Wspólnota Polska” i Związku Repatriantów RP.

Wpłynęło do:
Biura Prawnego i Spraw Pracowniczych
Dnia 01.06.2010
Nr. BPS-020-5/10

Warszawa, 31 maja 2010 r.

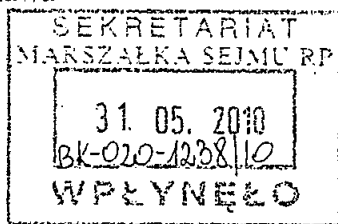
Obywatelski Komitet Inicjatywy Ustawodawczej
„Powrót do Ojczyzny” popierający projekt ustawy
o powrocie do Rzeczypospolitej osób pochodzenia
polskiego zesłanych i deportowanych przez władze
Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich

Pauline H. Orpel
Pan mgr B. Ounfueh

2010.05.01

BOG

Adres Komitetu „Powrót do Ojczyzny”
ul. Krakowskie Przedmieście 64 lok. 17,
00-322 Warszawa

Szanowny Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Proszę o przyjęcie zawiadomienia o utworzeniu Obywatelskiego Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej „Powrót do Ojczyzny” popierającego projekt ustawy o powrocie do Rzeczypospolitej osób pochodzenia polskiego zesłanych i deportowanych przez władze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich.

Siedziba Komitetu „Powrót do Ojczyzny” mieści się w Warszawie przy ulicy Krakowskie Przedmieście 64 lok. 17. Komitet tworzy grupa 33 obywateli polskich mających prawo wybierania do Sejmu, którzy złożyli pisemne oświadczenia o przystąpieniu do Komitetu.

Jednocześnie uprzejmie informuję Pana Marszałka, że członkowie Komitetu wskazali w swoich pisemnych oświadczeniach jako pełnomocnika Komitetu pana Jakuba Płażyńskiego oraz jako zastępcę pełnomocnika Pana Longina Komołowskiego.

Do niniejszego zawiadomienia dołączamy projekt ustawy o powrocie do Rzeczypospolitej osób pochodzenia polskiego zesłanych i deportowanych przez władze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich wraz z ponad 1000 podpisów obywateli popierających składany przez nas projekt ustawy.

Uprzejmie prosimy Pana Marszałka o przyjęcie naszego zawiadomienia i wydanie postanowienia o jego przyjęciu.

Jakub Płażyński
Pełnomocnik Komitetu

Załączniki:

1. Projekt ustawy wraz z uzasadnieniem
2. Wykaz 34 członków Komitetu wraz z oświadczeniami osób przystępujących do Komitetu wraz z oświadczeniem o wskazaniu pełnomocnika i zastępcy pełnomocnika Komitetu
3. Wykaz 2433 obywateli popierających projekt na 368 kartach

Pan mce. M. Orpel
Pan mgr B. Ocunfzeli
2010.06.07 KUS
Warszawa, dnia 7 czerwca 2010 r.

Kancelaria Sejmu
Biuro Legislacyjne
BL – 020 – 36/10

Wpłynęło do:
Biura Prawnego i Spraw Pracowniczych
Dnia 07.06.2010
Nr BXP.020.5(3) 10

Pan
Michał Talago-Sławoj
Dyrektor Biura Prawnego i Spraw
Pracowniczych

W odpowiedzi na pismo z dnia 1 czerwca 2010 r. (L. Dz. BPSP-020-5(2)/10) w sprawie projektu ustawy o powrocie do Rzeczypospolitej Polskiej osób pochodzenia polskiego deportowanych i zesłanych przez władze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, przedkładanego w ramach inicjatywy obywatelskiej, Biuro Legislacyjne przedstawia następujące uwagi dotyczące spełniania przez powyższy projekt ustawy i jej uzasadnienie wymogów zawartych w Konstytucji i regulaminie Sejmu.

Przedłożony projekt ustawy reguluje zasady nabycia obywatelstwa polskiego przez repatriantów, określa ich prawa, jak również normuje tryb udzielania pomocy repatriantom i członkom ich rodzin. Projektowana regulacja ma zastąpić ustawę z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (Dz. U. z 2004 r. Nr 53, poz. 532 z późn. zm.).

W dołączonym do projektu uzasadnieniu wyjaśniono potrzebę i cel wydania ustawy, przedstawiono rzeczywisty stan w dziedzinie, którą ma unormować projekt oraz wykazano różnicę między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym. W uzasadnieniu przedstawiono także przewidywane skutki społeczne, gospodarcze oraz prawne. W zakresie skutków finansowych stwierdzono, że koszty wykonania ustawy będą się kształtowały na poziomie 100 mln zł rocznie, a źródłem ich pokrycia ma być budżet państwa. W dalszej części uzasadnienia przedstawiono także założenia projektów niektórych aktów wykonawczych, których podstawę wydania stanowią przepisy projektowanej ustawy oraz zawarto oświadczenie, że przedmiot projektu ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Biorąc powyższe pod uwagę należy stwierdzić, że dołączone do projektu ustawy uzasadnienie spełnia wymogi formalne określone zarówno w art. 118 ust. 3 Konstytucji, jak i art. 34 ust. 2 regulaminu Sejmu.

Przepis art. 34 ust. 3 zdanie pierwsze regulaminu Sejmu stanowi, że „uzasadnienie powinno przedstawiać również wyniki przeprowadzanych konsultacji oraz informować o przedstawionych wariantach i opiniach, w szczególności jeżeli obowiązek zasięgnięcia takich opinii wynika z przepisów ustawy”. Oceniając dołączone do projektu ustawy uzasadnienie pod kątem wyżej wskazanego wymogu należy zauważyć, że wnioskodawcy stwierdzili jedynie, że projekt został poddany konsultacjom społecznym w Stowarzyszeniu „Wspólnota Polska” i w Związku Repatriantów RP, nie przedstawiając wyników tych konsultacji. Ponadto wydaje się, że z uwagi na zakres przedmiotowy regulacji, w szczególności rozdział 8 projektu ustawy, podmiotem właściwym do przedstawienia opinii o projekcie jest Generalny Inspektor Danych Osobowych (na podstawie art. 12 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych). W związku z tym, wymóg określony w art. 34 ust. 3 regulaminu Sejmu należy uznać za niespełniony.

Niezależnie od powyższego należy podnieść również wątpliwości jakie z punktu widzenia zgodności z Konstytucją budzą art. 14 ust. 6 i art. 42 projektu ustawy. Przepisy te upoważniają właściwe organy do wydania rozporządzeń, jednak nie zawierają wytycznych dotyczących treści tych aktów, przez co naruszają dyspozycję art. 92 ust. 1 Konstytucji.

Opracowali:

Przemysław Sadłoń – spec. ds. legislacji

Akceptował:

WICEDYREKTOR
Biura Legislacyjnego

Tomasz Osliski

SZEF
KANCELARII SEJMU

Warszawa, 10 czerwca 2010 r.

BPSP-020-5(4)/10

Pan
Bronisław KOMOROWSKI
Marszałek Sejmu

W związku z wpłynięciem w dniu 31 maja 2010 r. do Marszałka Sejmu zawiadomienia o utworzeniu Obywatelskiego Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej „Powrót do ojczyzny” popierającego projekt ustawy o powrocie do Rzeczypospolitej osób pochodzenia polskiego zesłanych i deportowanych przez władze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, po uzyskaniu opinii Biura Legislacyjnego oraz Biura Prawnego i Spraw Pracowniczych, przedstawiam Panu Marszałkowi następujące stanowisko.

Tryb postępowania w sprawie wykonywania inicjatywy ustawodawczej przez obywateli określa *ustawa z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli* (Dz. U. Nr 62, poz. 688), zwana dalej „ustawą”. Zgodnie z przepisem art. 4 ust. 1 ustawy, wniesiony do Marszałka Sejmu projekt ustawy powinien odpowiadać wymogom zawartym w Konstytucji RP, Regulaminie Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej oraz ustawie.

Zgodnie z przepisem art. 118 ust. 3 Konstytucji RP wnioskodawcy przedkładając projekt ustawy zobowiązani są przedstawić skutki finansowe jej wykonania. Spełniając powyższy obowiązek Komitet wskazał w uzasadnieniu projektu ustawy, iż koszty wejścia w życie ustawy będą się kształtowały na poziomie 100 mln zł rocznie, a źródłem ich pokrycia będzie budżet państwa.

Realizując obowiązki wynikające z Regulaminu Sejmu, Komitet wyjaśnił potrzebę i cel wydania ustawy, przedstawił rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma być uregulowana ze wskazaniem różnic z rozwiązaniami projektowanymi, przedstawił przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne oraz zawarł informację o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej. Spełnione zatem zostały wymogi zawarte w przepisie art. 34 ust. 2 Regulaminu Sejmu.

Zgodnie z przepisem art. 34 ust. 3 Regulaminu Sejmu uzasadnienie powinno przedstawiać również wyniki przeprowadzonych konsultacji oraz informować o przedstawionych

wariantach i opiniach, w szczególności kiedy obowiązek zasięgnięcia takich opinii wynika z przepisów ustawy. W ocenie Biura Legislacyjnego w odniesieniu do projektowanej regulacji, obowiązek taki wynika z art. 12 pkt 4 *ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych* (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), w myśl którego do zadań Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych należy opiniowanie projektów ustaw i rozporządzeń dotyczących ochrony danych osobowych. Biuro Prawne i Spraw Pracowniczych podziela pogląd o obowiązku przedłożenia przez Komitet stosownej opinii Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych na temat przedmiotowego projektu. Wskazać jednak należy, iż przepisy prawa nie wskazują terminu do zaopiniowania projektu, natomiast na podstawie art. 6 ust. 5 ustawy, Pełnomocnik Komitetu jest obowiązany usunąć braki zawiadomienia w terminie czternastu dni od otrzymania wezwania. Wobec powyższego zastrzec należy, iż w sytuacji, w której Komitet nie uzupełni wskazanego braku z przyczyn niezawinionych przez Komitet, np. wskutek nieprzedłożenia opinii przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych we wskazanym terminie, Pan Marszałek powinien uznać, że wymóg konsultacji, o którym mowa w przepisie art. 34 ust. 3 Regulaminu Sejmu został przez Komitet spełniony.

Komitet w uzasadnieniu do przedłożonego projektu wskazuje ponadto, iż projekt został poddany konsultacjom społecznym w stowarzyszeniu „Wspólnota Polska” i Związku Repatriantów RP. Zgodnie z powołanym wyżej art. 34 ust. 3 Regulaminu Sejmu uzasadnienie powinno przedstawiać wyniki przeprowadzonych konsultacji, w szczególności kiedy obowiązek przeprowadzenia konsultacji wynika z przepisów ustawy. Przepisy nie nakładają na Komitet obowiązku konsultowania projektu ustawy z podmiotami, o których mowa w uzasadnieniu projektu ustawy, jednak, w zgodnej opinii Biura Legislacyjnego i Biura Prawnego i Spraw Pracowniczych, z uwagi na fakt, iż Komitet konsultacje już przeprowadził winien przedłożyć również wyniki tych konsultacji.

Przedłożone zawiadomienie o utworzeniu Obywatelskiego Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej „Powrót do ojczyzny” popierający projekt ustawy o powrocie do Rzeczypospolitej osób pochodzenia polskiego zesłanych i deportowanych przez władze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich spełnia wymogi, o których mowa w art. 6 ust. 2 ustawy. Zawiadomienie zawiera bowiem pełną nazwę komitetu oraz dokładny adres jego siedziby, oświadczenia odpowiedniej liczby osób przystępujących do komitetu zawierające wymagane informacje oraz oświadczenie o wyborze pełnomocnika komitetu i jego zastępcy ze wskazaniem niezbędnych danych osobowych.

Zwrócić jednak należy uwagę, iż Komitet nie posługuje się jednolitą nazwą we wszystkich przedkładanych dokumentach. Pełnomocnik Komitetu zawiadamia Pana Marszałka o utworzeniu „*Obywatelskiego Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej „Powrót do ojczyzny” popierającego projekt ustawy o powrocie do Rzeczypospolitej osób pochodzenia polskiego zesłanych i deportowanych przez władze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich*”.

Również ta nazwa występuje w oświadczeniach członków Komitetu o utworzeniu Komitetu oraz wyborze Pełnomocnika Komitetu i jego zastępcy, a także na kartach wykazu podpisów osób popierających projekt ustawy. Tytuł przedłożonego projektu ustawy brzmi natomiast: „Ustawa z dnia..... 2010 r. o powrocie do Rzeczypospolitej Polskiej osób pochodzenia polskiego deportowanych i zesłanych przez władze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich”. Zgodnie z art. 5 ust. 1 zd. 2 ustawy komitet występuje pod nazwą uzupełnioną o tytuł projektu ustawy, zatem tytuł ustawy winien być wiernie odtworzony w nazwie komitetu. Powyższe nie powoduje wprowadzić wątpliwości co do tożsamości Komitetu i nie wprowadza w błąd co do jego intencji, niemniej należy zwrócić uwagę Pełnomocnika Komitetu, aby w przyszłości posługiwał się we wszystkich dokumentach jednobrzmiącą prawidłową nazwą Komitetu.

Spełniony został także wymóg wynikający z art. 6 ust. 3 ustawy, tj. do zawiadomienia załączono wykaz 1000 podpisów obywateli popierających projekt ustawy, odpowiadający przepisom ustawy i rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 września 1999 r. w sprawie ustalenia wzoru wykazu obywateli, którzy udzielają oparcia projektowi ustawy stanowiącej przedmiot inicjatywy ustawodawczej (Dz. U. Nr 79, poz. 893).

Podsumowując, przedłożony Panu Marszałkowi projekt ustawy zawiera brak formalny w postaci nieprzedłożenia opinii Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, o której mowa w art. 12 pkt 4 ustawy o ochronie danych osobowych. Zgodnie z art. 6 ust. 5 ustawy, Marszałek Sejmu, wzywa pełnomocnika komitetu do usunięcia braku formalnego w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o utworzeniu komitetu, tj. w tym przypadku do dnia 14 czerwca 2010 r.

Z wyrazami szacunku

p. o. Lech Czajka

MARSZAŁEK SEJMU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, 10 czerwca 2010 r.

BPSP-020-5(5)/10

Pan

Jakub PŁAŻYŃSKI

Pełnomocnik

Obywatelskiego Komitetu Inicjatywy
Ustawodawczej „Powrót do ojczyzny”
popierający projekt ustawy o powrocie do
Rzeczypospolitej osób pochodzenia polskiego
zesłanych i deportowanych przez władze
Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich”

Szanowny Panie

W związku z wplynięciem w dniu 31 maja 2010 r. zawiadomienia o utworzeniu Obywatelskiego Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej „Powrót do ojczyzny” popierającego projekt ustawy o powrocie do Rzeczypospolitej osób pochodzenia polskiego zesłanych i deportowanych przez władze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich”, na podstawie art. 6 ust. 5 ustawy z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli (Dz. U. Nr 62, poz. 688), zwanej dalej „ustawą”, stwierdzam, że przedłożone zawiadomienie posiada brak formalny w postaci:

- nieprzedłożenia opinii Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (art. 34 ust. 3 Regulaminu Sejmu w związku z art. 12 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych – Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.).

Jednocześnie Komitet w uzasadnieniu do przedłożonego projektu ustawy wskazuje, iż projekt został poddany konsultacjom społecznym w stowarzyszeniu „Wspólnota Polska” i Związku Repatriantów RP. Zgodnie z art. 34 ust. 3 Regulaminu Sejmu uzasadnienie powinno przedstawiać wyniki przeprowadzonych konsultacji, w szczególności kiedy obowiązek przeprowadzenia konsultacji wynika z przepisów ustawy. Przepisy prawa nie nakładają wprawdzie na Komitet obowiązku konsultowania projektu ustawy z podmiotami, o których mowa w uzasadnieniu projektu ustawy, niemniej zasadnym jest, aby wyniki tych konsultacji zostały przedłożone Marszałkowi Sejmu.

Wskazać ponadto należy, iż Komitet nie posługuje się jednolitą nazwą we wszystkich dokumentach dołączonych do zawiadomienia. Pełnomocnik Komitetu zawiadamia Marszałka Sejmu o utworzeniu „Obywatelskiego Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej „Powrót do ojczyzny” popierający projekt ustawy o powrocie do Rzeczypospolitej osób pochodzenia polskiego zesłanych i deportowanych przez władze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich”. Również ta nazwa występuje w oświadczeniach członków Komitetu o utworzeniu Komitetu oraz wyborze Pełnomocnika Komitetu i jego zastępcy, a także na kartach wykazu podpisów osób popierających projekt ustawy. Tytuł przedłożonego projektu ustawy brzmi natomiast: „Ustawa z dnia 2010 r. o powrocie do Rzeczypospolitej Polskiej osób pochodzenia polskiego deportowanych i zesłanych przez władze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich”. Zgodnie z art. 5 ust. 1 zd. 2 ustawy komitet występuje pod nazwą uzupełnioną o tytuł projektu ustawy, zatem tytuł ustawy winien być wiernie odtworzony w nazwie Komitetu. Powyższe nie powoduje wprawdzie wątpliwości co do tożsamości Komitetu i nie wprowadza w błąd co do jego intencji, niemniej Komitet powinien w przyszłości posługiwać się we wszystkich dokumentach jednobrzmiącą prawidłową nazwą Komitetu.

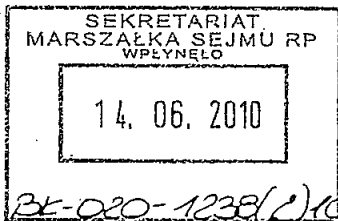
Wobec powyższego wzywam Pana Pełnomocnika do usunięcia wskazanego braku formalnego w terminie 14 dni od otrzymania niniejszego pisma.

Łukasz Wajperek

Bronisław Komorowski

Warszawa, 14 czerwca 2010 r.

Obywatelski Komitet Inicjatywy Ustawodawczej
„Powrót do Ojczyzny” popierający projekt ustawy
o powrocie do Rzeczypospolitej Polskiej osób pochodzenia
polskiego deportowanych i zesłanych przez władze
Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich
ul. Krakowskie Przedmieście 64 lok. 14,
00-322 Warszawa

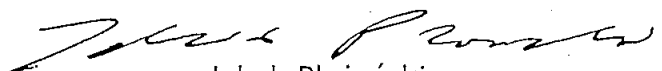
Szanowny Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z wezwaniem do uzupełnienia braku formalnego polegającego na nieprzedłożeniu opinii Głównego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (zwanym dalej „GIODO”) z 10 czerwca 2010 r. w zakresie zgodności projektu ustawy o powrocie do Rzeczypospolitej Polskiej osób pochodzenia polskiego deportowanych i zesłanych przez władze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich („zwanym dalej Projektem Ustawy) z przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych, pragnę poinformować, iż w tym celu Projekt Ustawy został przedłożony GIODO w dniu dzisiejszym. Opinia w zakresie zgodności Projektu Ustawy z przepisami o ochronie danych osobowych zostanie wydana w najbliższym czasie.

Jednocześnie pragnę wyjaśnić, że Projekt Ustawy został wspólnie przygotowany przez Stowarzyszenie „Wspólnota Polska” oraz Związek Repatriantów Rzeczypospolitej Polskiej. Wynikiem pracy ówczesnego Prezesa Stowarzyszenia „Wspólnota Polska” Macieja Płażyńskiego oraz Związku Repatriantów RP jest niniejszy Projekt Ustawy. Zarówno Stowarzyszenie „Wspólnota Polska” jak i Związek Repatriantów w pełni popierają niniejszy Projekt Ustawy. Pragnę podkreślić, że w skład Obywatelskiego Komitetu „Powrót do Ojczyzny” wchodzi przedstawiciele, obu powyższych organizacji.

W związku z powyższym, wnoszę o przyjęcie zawiadomienia o powstaniu Obywatelskiego Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej „Powrót do Ojczyzny”.

Jakub Płażyński
Pełnomocnik Komitetu „Powrót do Ojczyzny”

Załączniki:

1. Potwierdzenie złożenia Projektu Ustawy do GIODO,
2. Uchwała Nadzwyczajnego Walnego Zebrania Delegatów Stowarzyszenia „Wspólnota Polska”,
3. Oświadczenie Związku Repatriantów Rzeczypospolitej Polskiej.

Warszawa, 14 czerwca 2010 r.

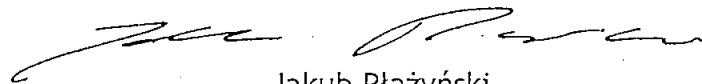
Obywatelski Komitet Inicjatywy Ustawodawczej
„Powrót do Ojczyzny” popierający projekt ustawy
o powrocie do Rzeczypospolitej Polskiej osób pochodzenia
polskiego deportowanych i zesłanych przez władze
Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich
ul. Krakowskie Przedmieście 64 lok. 14,
00-322 Warszawa

Generalny Inspektor
Ochrony Danych Osobowych
ul. Stawki 2,
00-193 Warszawa

W związku z przygotowanym projektem ustawy o powrocie do Rzeczypospolitej Polskiej osób pochodzenia polskiego deportowanych i zesłanych przez władze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, proszę o zbadanie zgodności projektu ustawy z przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych.

Niniejszy wniosek jest składany w celu realizacji wezwania Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej do przedłożenia opinii Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wyrażonego pismem z 10 czerwca 2010 r. Biorąc powyższe pod uwagę, proszę o pilne wydanie opinii w niniejszej sprawie.

W załączeniu przedkładam projekt ustawy o powrocie do Rzeczypospolitej Polskiej osób pochodzenia polskiego deportowanych i zesłanych przez władze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich.

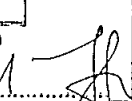
Jakub Płażyński
Pełnomocnik Komitetu „Powrót do Ojczyzny”

U
GENERALNEGO INSPEKTORA
OCHRONY DANYCH OSOBOWYCH

2010-06-14

WPLYNĘŁO

L.dz. .... zał. 1

GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH

Michał Serzycki

DOLiS-033-220/10/24709

Warszawa, dnia 18 czerwca 2010 r.

Pan

Jakub Płażyński

Pełnomocnik

Obywatelskiego Komitetu

Inicjatywy Ustawodawczej

popierającego projekt ustawy

o powrocie do Rzeczypospolitej Polskiej

osób pochodzenia polskiego

deportowanych i zesłanych

przez władze Związku Socjalistycznych

Republik Radzieckich

ul. Krakowskie Przedmieście 64 lok. 14

00 – 322 Warszawa

Stanowiony Panie

w odpowiedzi na pismo z dnia 14 czerwca 2010 roku zawierające prośbę o zaopiniowanie projektu ustawy o powrocie do Rzeczypospolitej Polskiej osób pochodzenia polskiego deportowanych i zesłanych przez władze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich (powoływane dalej z zastosowaniem skrótu „projekt ustawy”) uprzejmie informuję, że – celem zapewnienia zgodności tego projektu ustawy z unormowaniami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o ochronie danych osobowych (t. j. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.) – niezbędne jest wprowadzenie szeregu poprawek legislacyjnych. O ile bowiem dopuszczalną metodą regulowania zakresu przetwarzanych danych osobowych jest zamieszczenie w ustawie przepisu zawierającego delegację do wydania rozporządzenia wykonawczego (z ograniczeniem wynikającym z art. 27 ust. 2 pkt 2 w zw. z ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych), to przepis delegacyjny musi być sformułowany w sposób

jednoznaczny i prawidłowy, czego – niestety – nie da się stwierdzić w odniesieniu do projektowanego art. 40.

Bezspornym jest, iż zamiarem projektodawcy było nałożenie na ministra właściwego do spraw wewnętrznych (w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych) obowiązku określenia w rozporządzeniu wzorów ewidencji i rejestrów wykorzystywanych w procedurze repatriacji osób pochodzenia polskiego deportowanych i zesłanych przez władze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich oraz sposobu przetwarzania danych zawartych w tych ewidencjach i rejestrach. Nie można jednak pominąć, że katalog przepisów projektu ustawy zawarty w proponowanym art. 40 projektu ustawy nie jest właściwy. O ewidencjach i rejestrach związanych z procedurą repatriacji mowa jest bowiem w: art. 30 ust. 5 pkt 3, art. 33, art. 34, art. 36 i art. 37 projektu ustawy, a zatem to właśnie te przepisy winny znaleźć się w dyspozycji art. 40 projektu ustawy. W przeciwnym wypadku zakres danych osobowych przetwarzanych w ewidencjach i rejestrach wykorzystywanych w procedurze repatriacji osób pochodzenia polskiego deportowanych i zesłanych przez władze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich pozostanie niedookreślony, a co za tym idzie – przedstawiony do zaopiniowania projekt ustawy będzie niezgodny z ustawą o ochronie danych osobowych.

Podobnego poprawienia wymaga również art. 39 część wstępna projektu ustawy tym bardziej, iż art. 39 projektu ustawy rozszerza katalog danych osobowych, których przetwarzanie jest dopuszczalne w postępowaniach prowadzonych na podstawie projektowanej ustawy o powrocie do Rzeczypospolitej Polskiej osób pochodzenia polskiego deportowanych i zesłanych przez władze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, o dane szczególnie chronione w rozumieniu art. 27 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych – dane o narodowości i pochodzeniu etnicznym (art. 39 pkt 2 projektu ustawy) oraz dane dotyczące prześladowań politycznych i narodowościowych (art. 39 pkt 5 projektu ustawy). Uwzględniając, że – w myśl powoływanego już art. 27 ust. 2 pkt 2 w zw. z ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych – przetwarzanie takich danych osobowych jest dopuszczalne w oparciu o przepis szczególnej rangi ustawowej, stwarzający przy tym pełne gwarancje ochrony tych danych, nie może istnieć w projekcie ustawy wątpliwość co do zakresu stosowania art. 39. Tymczasem analiza dyspozycji art. 39 część wstępna projektu ustawy prowadzi do wniosku, że zawarte w nim odwołanie do art. 33 i art. 34 projektu ustawy jest błędne, gdyż przepisami regulującymi wnioski i decyzje wydawane w sprawach repatriacji są art. 36 i art. 37 projektu ustawy.

Niezależnie od powyższego, przedstawiony do zaopiniowania projekt ustawy zawiera następujące błędy o charakterze technicznym.

1. brak jest oznaczenia art. 14,

2. w ustępie 2 Rozdziału 3 „Uznanie za repatrianta” słowo „Polski” zostało zapisane małą literą,
3. zamieszczone w ustępie 6 Rozdziału 3 „Uznanie za repatrianta” odesłanie do art. 41 ust. 1 i 2 jest nieprawidłowe (art. 41 nie posiada ustępów i nie reguluje kwestii, o których mowa w przepisie odsyłającym),
4. art. 35 ust. 1 odsyła do art. 34, co czyni tę regulację zupełnie niezrozumiałą (przepis prawdopodobnie powinien odsyłać do art. 33).

2 Jolanta

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych
z up. Z - ca Generalnego Inspektora

Andrzej Lewiński

SZEF
KANCELARII SEJMU

Warszawa, 15 czerwca 2010 r.

BPSP-020-5(1)/10

Pan
Bronisław KOMOROWSKI
Marszałek Sejmu

Przedkładam w załączeniu projekt postanowienia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej o przyjęciu zawiadomienia o utworzeniu Obywatelskiego Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej „Powrót do ojczyzny” popierającego projekt ustawy o powrocie do Rzeczypospolitej Polskiej osób pochodzenia polskiego deportowanych i zesłanych przez władze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, z uprzejmą prośbą o jego podpisanie.

Zawiadomienie o utworzeniu Komitetu wpłynęło do Marszałka Sejmu w dniu 31 maja 2010 r. W związku z niespełnieniem wszystkich wymogów wynikających z przepisów *ustawy z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli* (Dz. U. Nr 62, poz. 688), zwanej dalej „ustawą”, pismem z dnia 10 czerwca 2010 r. Marszałek Sejmu wystąpił do Pełnomocnika Komitetu o usunięcie braków zawiadomienia w terminie 14 dni od otrzymania wezwania. Termin ten został zachowany i w dniu 14 czerwca br. wpłynęło do Marszałka Sejmu pismo usuwające braki zawiadomienia. Pełnomocnik Komitetu w swym piśmie informuje, iż wystąpił do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych o zaopiniowanie przedkładanego w ramach obywatelskiej inicjatywy ustawodawczej projektu ustawy, a wnioskowana opinia zostanie wydana w najbliższym czasie. Pełnomocnik Komitetu załączył jednocześnie kopię pisma skierowanego do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych. Zauważyć należy jednak, iż przepisy *ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych* (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) nie wskazują terminu do zaopiniowania projektu ustawy przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, natomiast Komitet zobowiązany był przez Pana Marszałka do uzupełnienia braku w terminie czternastu dni od dnia otrzymania wezwania. Może zatem dojść do sytuacji, w której Komitet nie będzie mógł przedłożyć wnioskowanej opinii w związku ze zwłoką albo bezczynnością Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych. Wobec powyższego w opinii Biura Prawnego i Spraw Pracowniczych wystąpienie Komitetu do Generalnego

Inspektora Ochrony Danych Osobowych uznać należy za wystarczające w przedmiotowej sprawie.

Jednocześnie Pełnomocnik Komitetu w swym piśmie informuje, iż projekt przedmiotowej ustawy jest wynikiem wspólnych prac stowarzyszenia „Wspólnota Polska” oraz Związku Repatriantów Rzeczypospolitej Polskiej i oba wskazane podmioty popierają projekt ustawy. Potwierdzeniem powyższego jest przedłożona przez Pełnomocnika Komitetu uchwała nadzwyczajnego walnego zebrania delegatów stowarzyszenia „Wspólnota Polska” z dnia 13 czerwca 2010 r. oraz oświadczenie Prezesa Związku Repatriantów RP z dnia 11 czerwca 2010 r. Ponadto Pełnomocnik Komitetu wskazuje, iż przedstawiciele obu organizacji wchodzi w skład Komitetu.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, iż spełnione zostały wszystkie wymogi wynikające z Konstytucji RP, Regulaminu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej oraz ustawy, niezbędne dla wydania postanowienia o przyjęciu zawiadomienia o utworzeniu Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej. Wobec powyższego uprzejmie proszę o podpisanie przez Pana Marszałka postanowienia o utworzeniu Obywatelskiego Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej „Powrót do ojczyzny” popierającego projekt ustawy o powrocie do Rzeczypospolitej Polskiej osób pochodzenia polskiego deportowanych i zesłanych przez władze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich. Termin do wydania niniejszego postanowienia upływa z dniem 28 czerwca br.

Z Wyrazami szacunku

p. o. Lech Czapka

MARSZAŁEK SEJMU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, 15 czerwca 2010 r.

BPSP-020-5(8)/10

Pan
Jakub PŁAŻYŃSKI
Pełnomocnik
Obywatelskiego Komitetu Inicjatywy
Ustawodawczej „Powrót do ojczyzny”
popierającego projekt ustawy o powrocie
do Rzeczypospolitej Polskiej osób
pochodzenia polskiego deportowanych
i zesłanych przez władze Związku
Socjalistycznych Republik Radzieckich

Szanowny Panie

Uprzejmie przekazuję postanowienie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 15 czerwca 2010 r. o przyjęciu zawiadomienia o utworzeniu Obywatelskiego Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej „Powrót do ojczyzny” popierającego projekt ustawy o powrocie do Rzeczypospolitej Polskiej osób pochodzenia polskiego deportowanych i zesłanych przez władze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich.

Łukasz Wyperski

Bronisław Komorowski

POSTANOWIENIE NR 44
MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
z dnia 15 czerwca 2010 r.

o przyjęciu zawiadomienia o utworzeniu Obywatelskiego Komitetu
Inicjatywy Ustawodawczej „Powrót do ojczyzny” popierającego projekt
ustawy o powrocie do Rzeczypospolitej Polskiej osób pochodzenia
polskiego deportowanych i zesłanych przez władze Związku
Socialistycznych Republik Radzieckich

Na podstawie art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli (Dz. U. Nr 62, poz. 688) postanawiam o przyjęciu zawiadomienia o utworzeniu Obywatelskiego Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej „Powrót do ojczyzny” popierającego projekt ustawy o powrocie do Rzeczypospolitej Polskiej osób pochodzenia polskiego deportowanych i zesłanych przez władze Związku Socialistycznych Republik Radzieckich.

MARSZAŁEK SEJMU

Bronisław Komorowski

Związek Repatriantów
Rzeczypospolitej Polskiej

Niepołomice dnia 11 czerwca 2010 r

Oświadczenie

Związek Repatriantów RP informuje, że brał czynny udział w pracach nad projektem ustawy o powrocie do Rzeczypospolitej Polskiej osób pochodzenia polskiego deportowanych i zesłanych przez władze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich. Wynikiem tychże prac jest przedstawiony przez Obywatelski Komitet Inicjatywy Ustawodawczej „Powrót do Ojczyzny” projekt niniejszej ustawy, który w pełni uwzględnia i realizuje stanowisko Związku Repatriantów RP wobec problemu repatriacji.

Związek Repatriantów RP w pełni popiera przedstawiony przez Obywatelski Komitet Inicjatywy Ustawodawczej „Powrót do Ojczyzny” projekt ustawy o powrocie do Rzeczypospolitej Polskiej osób pochodzenia polskiego deportowanych i zesłanych przez władze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i nie wnosi do niego uwag.

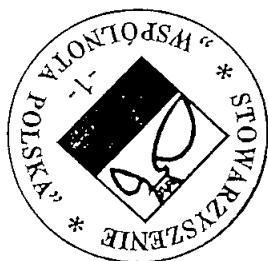
PREZES
Związku Repatriantów RP

Aleksandra Ślusarek

UCHWAŁA NR 3
NADZWYCZAJNEGO WALNEGO ZEBRANIA DELEGATÓW
STOWARZYSZENIA „WSPÓLNOTA POLSKA”
Z DNIA 13 CZERWCA 2010 r. W WARSZAWIE

w sprawie popierania wprowadzenia pod obrady Sejmu RP Ustawy o
powrocie do Rzeczypospolitej Polskiej osób pochodzenia polskiego
deportowanych i zesłanych przez władze ZSRR.

My delegacji na Nadzwyczajne Walne Zebranie Delegatów pragniemy zobowiązać Radę Krajową Stowarzyszenia „Wspólnota Polska” i nowowybranego Prezesa oraz Zarząd Krajowy do wspierania działań Komitetu Społecznego zbierającego podpisy pod społecznym projektem ustawy „o powrocie do RP osób polskiego pochodzenia deportowanych i zesłanych przez władze ZSRR” oraz do dalszej pomocy w pracach nad ustawą repatriacyjną w ramach Komisji Sejmowych i Senackich.

Przewodniczący Zebrania

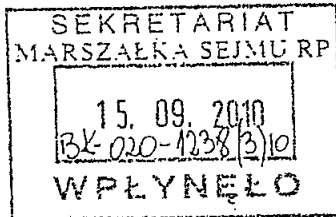
Jerzy Myszkowski

Obywatelski Komitet Inicjatywy Ustawodawczej "Powrót do Ojczyzny"

ul. Krakowskie Przedmieście 64 pokój nr 17, 00-322 Warszawa, tel: (+48 22) 556 90 62, e-mail: komitet@repatriacja.com.pl

Warszawa, 15 września 2010 r.

Szanowny Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

zgodnie z postanowieniem nr 44 Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 15 czerwca 2010 r. o przyjęciu zawiadomienia o utworzeniu Obywatelskiego Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej „Powrót do Ojczyzny” popierającego projekt ustawy o powrocie do Rzeczypospolitej Polskiej osób pochodzenia polskiego deportowanych i zesłanych przez władze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich oraz na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli (Dz. U. Nr 62, poz. 688) niniejszym wnoszę projekt ustawy o powrocie do Rzeczypospolitej Polskiej osób pochodzenia polskiego deportowanych i zesłanych przez władze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich wraz z wykazem ponad 100 tysięcy obywateli popierających projekt.

Z wyrazami szacunku,

Jakub Płazyński
Pełnomocnik
Obywatelskiego Komitetu
Inicjatywy Ustawodawczej
„Powrót do Ojczyzny”

Załączniki:

1. Projekt ustawy,
2. wykaz obywateli popierających projekt ustawy,
3. opinia Generalnego Inspektora Danych Osobowych.

Warszawa, 15 września 2010 r.

Szanowny Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu RP

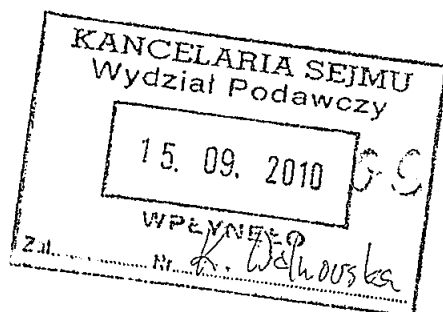
Szanowny Panie Marszałku

W imieniu Obywatelskiego Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej „Powrót do Ojczyzny” popierającego projekt ustawy o powrocie do Rzeczypospolitej Polskiej osób pochodzenia polskiego deportowanych i zesłanych przez władze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich składam wymagane podpisy pod projektem ustawy w liczbie 215.541 (13 kartonów, 25132 kart).

*z wyrazami szacunku,
Jakub Płażyński*

Pełnomocnik Komitetu

Jakub Płażyński

Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

BPSP-020-5(14)/10

Warszawa, 14 października 2010 r.

Pan
Jakub PŁAŻYŃSKI
Pełnomocnik
Obywatelskiego Komitetu Inicjatywy
Ustawodawczej „Powrót do ojczyzny”
popierającego projekt ustawy o powrocie
do Rzeczypospolitej Polskiej osób
pochodzenia polskiego deportowanych
i zesłanych przez władze Związku
Socialistycznych Republik Radzieckich

Zgodnie z art. 10 ust. 3 *ustawy z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli* (Dz. U. Nr 62, poz. 688) zawiadamiam, że wniesiony w dniu 15 września 2010 r. projekt ustawy o powrocie do Rzeczypospolitej Polskiej osób pochodzenia polskiego deportowanych i zesłanych przez władze Związku Socialistycznych Republik Radzieckich zostanie skierowany do pierwszego czytania w Sejmie.

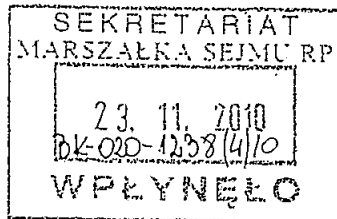
Jednocześnie pragnę nadmienić, iż w myśl art. 14 ust. 1 ustawy o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli w pracach nad projektem ustawy Komitet reprezentuje przedstawiciel lub osoba uprawniona do jego zastępstwa, powołana w trybie określonym w art. 5 ust. 3 i art. 6 ust. 2 pkt 3 ustawy.

Grzegorz Schetyna

Obywatelski Komitet Inicjatywy Ustawodawczej "Powrót do Ojczyzny"

ul. Krakowskie Przedmieście 64 pokój nr 17, 00-322 Warszawa, tel: (+48 22) 556 90 62, e-mail: komitet@repatriacja.com.pl

Warszawa, 23 listopada 2010 r.

Szanowny Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w związku ze zbliżającym się rozpoczęciem prac legislacyjnych nad obywatelskim projektem ustawy *o powrocie do Rzeczypospolitej Polskiej osób pochodzenia polskiego deportowanych i zesłanych przez władze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich* (zwanego dalej „Projektem Ustawy”), na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli (Dz. U. Nr 62, poz. 688) pragnę wskazać przedstawiciela Obywatelskiego Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej „Powrót do Ojczyzny” popierającego Projekt Ustawy pana Jakuba Płażyńskiego zam.

(zwanego dalej

„Przedstawicielem”).

Ponadto na wypadek braku możliwości uczestnictwa w pracach nad Projektem Ustawy Przedstawiciela pragnę wskazać zastępcę Przedstawiciela w osobie pana Longina Komołowskiego.

Z wyrazami szacunku,

Jakub Płażyński

Pełnomocnik
Obywatelskiego Komitetu
Inicjatywy Ustawodawczej
„Powrót do Ojczyzny”

Warszawa, 28 października 2010 r.

BAS – WAPeIM – 1910/10

Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej obywatelskiego projektu ustawy o powrocie do Rzeczypospolitej Polskiej osób pochodzenia polskiego deportowanych i zesłanych przez władze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich (pełnomocnik Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej:
Jakub Płażyński)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2009 r., Nr 5, poz. 47, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Proponowana ustawa ma określać zasady nabycia obywatelstwa polskiego w drodze repatriacji, prawa repatrianta, a także tryb udzielania pomocy repatriantom i członkom ich rodzin (art. 1 projektu). Projekt ustawy zawiera również program pomocy dla przedsiębiorstw związany z aktywizacją zawodową i pomocą w integracji repatriantów (rozdział 6 projektu).

Proponowana ustawa miałaby wejść w życie z dniem 1 stycznia 2011 r.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Prawo Unii Europejskiej w materii objętej proponowaną ustawą obejmuje:

a) artykuły 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE) dotyczące zasad przyznawania pomocy przez państwo oraz

b) rozporządzenie Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych) (Dz. Urz. L 214 z 9.8.2008, str. 3; dalej: rozporządzenie 800/2008)

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Przewidziana w art. 107 ust. 1 TfUE niezgodność pomocy państwa z rynkiem wewnętrznym występuje w przypadku, gdy pomoc: a) zakłóca konkurencję na rynku lub grozi takim zakłóceniem, b) wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Należy zauważyć, że zakaz udzielania przez państwo pomocy przedsiębiorstwom nie ma charakteru bezwzględnie. W szczególności art. 107 ust. 3 TfUE przewiduje możliwość uznania przez Komisję Europejską niektórych kategorii pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym. Skorzystanie z wyłączeń przewidzianych w art. 107 ust. 3 TfUE wymaga jednak notyfikowania Komisji planu przyznania pomocy. Zgodnie z art. 108 ust. 3 TfUE Komisja jest informowana, w czasie odpowiednim do przedstawienia swych uwag, o wszelkich planach przyznania lub zmiany pomocy państwa.

Jednocześnie, zgodnie z rozporządzeniem 800/2008, programy pomocy spełniające wszystkie warunki przewidziane w rozdziale I oraz w odpowiednich przepisach rozdziału II tego rozporządzenia są zgodne ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 107 ust. 3 TfUE i wyłączone z wymogu zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 TfUE. Warunkiem umożliwiającym skorzystanie z wyłączenia jest to aby każda pomoc indywidualna przyznana w ramach programu spełniała wszystkie warunki przewidziane w rozporządzeniu, a program zawierał wyraźne odesłanie do rozporządzenia przez zamieszczenie jego tytułu i danych dotyczących publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Przewidziane w rozdziale 6 projektu ustawy formy aktywizacji zawodowej repatriantów polegające na zwrocie pracodawcy części kosztów poniesionych na: utworzenie stanowiska pracy, przeszkolenie repatrianta oraz wynagrodzenia, nagrody i składki na ubezpieczenia społeczne, jeżeli będą skierowane do przedsiębiorstw, będą stanowić pomoc państwa dla przedsiębiorstw, o której mowa w art. 107 oraz 108 TfUE. Należy pamiętać, że użyte w art. 107 ust. 1 TfUE pojęcie „przedsiębiorstwo” jest rozumiane szeroko w unijnym prawie konkurencji. Za przedsiębiorstwo uznawana jest każda jednostka zaangażowana w działalność gospodarczą, niezależnie od jej formy organizacyjnej i prawnej oraz źródeł finansowania.¹ Oznacza to, że według prawa UE przedsiębiorstwem są także jednostki nieposiadające osobowości prawnej. Działalność gospodarcza oznacza każdą działalność polegającą na oferowaniu na rynku towarów lub usług.²

Wskazane rozporządzenie 800/2008 uznaje za zgodne ze wspólnym rynkiem niektóre programy pomocy, w tym określone kategorie pomocy na

¹ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 23 kwietnia 1991 r. w sprawie C-41/90 Höfner i Elser przeciwko Macroton GmbH, ECR 1991, str. I-1979.

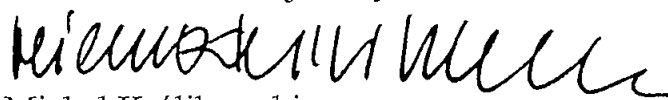
² Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 1998 r. w sprawie C-35/96 Komisja WE przeciwko Republice Włoskiej, ECR 1998, str. I-3851.

zatrudnienie. Jednocześnie takie programy pomocy są wyłączone z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 107 ust. 3 TfUE (art. 3 rozporządzenia 800/2008). Przewidziana w projekcie ustawy pomoc dla przedsiębiorstw może spełniać warunki przewidziane w rozporządzeniu. Warunkiem stosowania wyłączeń przewidzianych w rozporządzeniu 800/2008 jest zamieszczenie w programie pomocowym (akcie prawnym, na podstawie którego można przyznać pomoc indywidualną przedsiębiorstwom) odesłania do rozporządzenia. W projekcie nie zamieszczono odesłania do rozporządzenia 800/2008. Projekt ustawy, w celu zapewnienia zgodności z rozporządzeniem 800/2008, wymaga uzupełnienia, w trakcie postępowania ustawodawczego, o odesłanie zgodne z wymogami art. 3 tego rozporządzenia.

4. Konkluzja

Projekt ustawy o powrocie do Rzeczypospolitej Polskiej osób pochodzenia polskiego deportowanych i zesłanych przez władze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich ustanawia program pomocy państwa dla przedsiębiorstw. Program pomocy może spełniać warunki przewidziane w rozporządzeniu. Warunkiem skorzystania z wyłączeń przewidzianych w rozporządzeniu 800/2008 jest zamieszczenie w treści uchwalonej ustawy odesłania do rozporządzenia. Projekt ustawy, w celu zapewnienia zgodności z rozporządzeniem 800/2008, wymaga uzupełnienia, w trakcie postępowania ustawodawczego, o odesłanie zgodne z wymogami art. 3 tego rozporządzenia.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Warszawa, 28 października 2010 r.

BAS – WAPEiM – 1911/10

Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

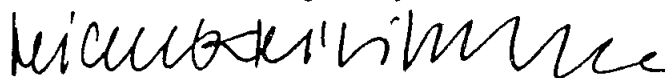
Opinia

w sprawie stwierdzenia, czy obywatelski projekt ustawy o powrocie do Rzeczypospolitej Polskiej osób pochodzenia polskiego deportowanych i zesłanych przez władze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich (pełnomocnik Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej: Jakub Płażyński) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a Regulaminu Sejmu

Proponowana ustawa ma określać zasady nabycia obywatelstwa polskiego w drodze repatriacji, prawa repatrianta, a także tryb udzielania pomocy repatriantom i członkom ich rodzin (art. 1 projektu). Projekt ustawy zawiera również program pomocy dla przedsiębiorstw związany z aktywizacją zawodową i pomocą w integracji repatriantów (rozdział 6 projektu).

Projekt ustawy nie wykonuje prawa Unii Europejskiej, nie jest zatem projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a Regulaminu Sejmu.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski